

IX.

Forflag til Lov

om

Præsternes Lønning m. m.

(Som vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling den 7de Oktober 1871.*)

§ 1.

Under Statens Finantser skulle ved indtrædende Ledighed efter Naadensaarets Udlob inddrages den de geistlige Embeder hidtil tillagte Korntiende, saavel som Smaaaredseltienden efter § 7 i Forordningen 8de Januar 1810, sammenholdt med Plakat af 17de Juni 1812 § 2, og Bederlaget for de i Lov af 19de Februar 1861 om Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften for Føl, Kalve, Lam, Kid og Bisyværme samt Smaaareds m. v. omhandlede Ydelsler med samtlige øvrige Præsteembederne hidtil overdragne Indtægter, undtagen Offer, Accidentfer og Høstdage samt de i § 10 nævnte Indtægter. Fremdeles inddrages ved Embedsledighed den Aarhus Stifts Bispeembede nu tillagte Tiende og andre Indtægter.

Det bestemmes ved Lov, hvilket Bederlag Sædegaardseiere, der ved danske Lovs 2—23—11 ere fritagne for at yde Tiende, have at udrede til Statskassen istedetfor den dem ved ovenanførte Lovbestemmelse paalagte Ydelsespligt til Sognepræsterne.

Istedetfor de i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne hidtil ydede Afgifter til Geistlighedens Lønning bestemmes nærmere ved Lov, hvilke faste Bidrag de vedkommende Kommuner skulle yde til Statens Finantser, og bliver nærværende Lov ikke at anvende paa de derværende Embeder, før en saadan Lov er udfkommen.

§ 2.

Fra den Tid af, da Tienden indflyder i Statskassen, have Tiendeyderne at erlægge det dem paahvilende Beløb paa Amtstuen, forsaavidt de sammebeds betale de kongelige Skatter, og til samme Tid som disse. Derksom de derimod som Brugere af den Jord, hvorfra Tiende svares, erlægge deres kongelige Skatter til Jorddrotten, da have de ogsaa til ham samtidig at erlægge deres Tiende, hvorimod han har at indbetale Tienden for sin samlede Eiendom paa Amtstuen under samme Ansvar som for al anden Tiendeydelse til Amtstuen og uden Hensyn til, om Brugeren har erlagt Ydelsen. Amtstuen aflægges Regnskab herfor paa samme Maade som for sine andre Oppebørseler til Statskassen.

De Rettigheder, som ifølge Forordning af 8de Januar 1810 om Tiendevæsenet i Danmark, § 29, og dertil hørende senere Bestemmelser tilkomme Tiendetageren, overgaa til Statskassen, naar denne hæver Afgiften hos Yderen, og til Jorddrotten, naar denne svarer Tienden for Yderen.

De Tiendeydere, som hidtil have udredet Tienden in natura, kunne fra fornævnte Tidspunkt een Gang for alle vælge at betale den efter Kapitelstarten. Den Tiende, som vedbliver at ydes in natura, opkræves paa den Maade, der nærmere bestemmes af Finantsministeren.

*) Sfr. Tillæg A. Sp. 2013—2024.